

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 321. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820233452704/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

— Naa — —

Ida så op i hans Ansigt og smilte, hun ogsaa:

— De er saa god, sagde hun. De havde halvhvisket begge to som Børn bag en Lærers Ryg.

— Ja, det vil jeg nok si'e, sagde Karl og Io.

Inde i Spisestuen fik han Klaveret op og begyndte at spille paa en Vals, saa Strengene fæg. —

Fru von Eichbaum var ovre hos Søsteren. Hun indbød til Whisten og sagde:

— Kære Du, det er virkelig en nydelig Pige — velopdragen og nydelig ...

Det glædede jo kun Generalinden.

— Og egentlig har hun jo osse altid hørt til Kredsen.

Fru von Eichbaum gik over, og da hun så Karl ved Klaveret, sagde hun:

— Karl, det var da ret. Det er saamæn længe siden, Du har spillet.

— Ja, sagde Karl: det er saamæn godt for Naboerne. Men spille blev han ved med.

Det var ligesom Valsen blev i Luften, mens de spiste, og Ida rejste sig og bad, om hun maatte skænke Fru von Eichbaums anden Kop The, og Julius maatte lade Brødbakken fylde igen, fordi Karl havde saa vældig en Appetit.

— Tak, sagde Fru von Eichbaum, der fik sin The: ja, for mig er der jo intet Maaltid som min go'e The.

De blev ved at tale, til Fru von Eichbaum sagde:

— De véd vel, at Grosserer Mouriers tænker stærkt paa at købe gamle „Ludvigsbasse“ — rigtig vore gode Venner ...

— Jo. Hr. von Eichbaum havde fortalt det.

— Men, Karl, sagde Fru von Eichbaum: Kate synes jo ikke om Hovedbygningen.

— Aa, sagde Ida, jeg synes nu, der var saa dejligt.

— Hm, mumlede Karl, der stadig spiste: hun vil vel ha'e et Par Smørstikkere til Vaaben over Døren.

Fru von Eichbaum vidste ikke selv, hvorfor hun ikke viste Karl tilrette; men hun sagde kun: